

אינו מלא התלבוות מחגוף החדש שבו משתתפים סס רוטברג ואליאן וינצקי.
כנראה שנחקרו היחסים ביניהם.

- אח"כ ישיבה עם הפה"מ על העברת ב"ס היכונייס לפיקוח דהי. גם זיאמה
וגם שפירא תהרגזו יתר על המידה. השאלה העיקרית? מה זה "המגדירים את
עצמם". לפי שפירא וחבריו מירוש הדבר שקראו לעצמם בשם דהי. זיאמה דורש
שיהיה טשאל בקרב החורים, אם זה ב"ס פרטי או עירוני.
חוטל על וערה של ארבע להביא הצעה לשבוע הבא.

24.6.57, יום ב'

בבוקר בא אצלי סמואל רובן שנחן כסף למוסד מיסקלי. כסובן עזייתי
נאלץ להצטלם אהו.

- בא יעקב הרצוג. יש מה הרב קלמנוביץ מארה"ב. יש לו זקן ארוך וכוח
משכנע, והשפעה בקונגרס וכנסט, וכובש שוטעו בבכי. הוא מבקש לראות אחי לסני
צאחו. הסכמתי כסובן לקבלו. נכנס יהודי גבוה עם זקן ארוך. סענתו הראשונה -
נגד החפירות בבית שערית. מטלסלים עצמות טחים וכתוכס עצמות רכי יהודה
הנשיא. אמרתי שלא מטלסלים עצמות, אבל החפירות מסיפות כבוד לרבי יהודה
הנשיא. טען שזהו חילול הקודש והתחיל לבכות. אמרתי לוו רב קלמנוביץ, בבקשה
תחדל מהכביה. הבכי לא יפעל ולא ישמיץ. מיד חדל - והתחיל לדבר בכת צחוק.
כשסיטתי זאת אח"כ להרצוג אמר שלא אסטר על כך ל-...A.D.

- אה"צ שיחה עם גולדה על הגדר. היא נוסח להקמת הגדר. אכרר זאת שוב עם חמטה.
- בחשש קיבלתי בביהי אח מונטור ואשתו - היא גויה. הם נמגשו בשויצריה שבה היא חיה. מדברת בעיקר איטלקית וגם מונטור למד לדבר איטלקית.
- כשש שוב מגישה עם הוועד היהודי האמריקני. סיימו טענותיהם על חיחס למיעוטים, טענות על הקונגרס היהודי (בדצמבר 1956 אמר הציר הצרפתי לאחד מהם (שוסטר שמו) כי הקונגרס היהודי מוסמך מטעם ממשלת ישראל לטפל באופן בלעדי בענייני יהודי מרוקו. אמרתי שאינלי שום קשר עם הקונגרס היהודי ואין הממשלה, לפי מיטב ידיעוהי, סמכה ידח עליו, אבל הסברתי קשרינו עם הסוכנות, אבל הזהרתי אותם שבסוף הבירורים אגיד להם בשמי חטרי דברים את תכולתה אזניהם ואמרתי האני מאמין שלי על העם היהודי, כעם אחד, שוהף גורל בעל יעוד משיחי; אין הם אנשים חפשים - אם כי חיים בארץ חפשיה, רק יהודי בארצו הוא אדם בן חורין. אנו עושים מעשינו לפי צרכינו ואמונתנו, ולא שואלים מה יאמרו תגויים. לאיזנחוייר יש יותר צבא וכסף, אבל אין הוא מורה דרך שלנו ואנו לא תלויים לא בו ולא בדלס ולא בקונגרס האמריקני או בעם האמריקני. שליטי ערב אפשר לקנות בכסף - אין די כסף לאמריקה ולכל העולם לקנות אותנו. נלמד טכנולוגיה מארה"ב - ולא ערכים. לגבי ערכים יש לנו מורים יותר גדולים מכל גדולי אמריקה. אנו רק החילוננו לעשוה - והקשיים עצומים! מצד חטבע של הארץ, מצד העוני והמירודים של שבטי העם, מצד אויבינו, אבל אנו בונים לא סתם מדינה, אלא מדינה יהודית בעלת יעוד משיחי, ויעוד משיחי זהו להיות לעם סגולה ומופה לכל העולם. ביהרוננו המוסרי והאינטלקטואלי אנו לא נופלים משום עם בעולם (אם כי יש כחוכנו מושעים וגנגסטרים). המדינה שייכת לכל העם - ואנו מהחשבים בשיקולנו עם מצב יהודי רוסיח, אמריקא ועוד - אבל השיקול

הוא יהודי, ואני יהודי לפני היומי ישראלי. אני סכיר בחילוקי הדעות שבין ישראל ויהדות הגולה, אבל גם בשותפות ההיסטורית, ורק על כסיס זה יתכנו יחסינו.

אנגל נמסע וענה לי שהוא מבין אותי ויהודי אמריקה יחיו אהנו.

25.6.57, יום ג'

בבוקר בא אלי יסוחירו נק סונח, חבר בית הנבחרים היפני, בלוויים השגריר היפני. נקסונו א בניגוד לשגריר הוא גבר גבוה, חסון ויפחן השגריר - כבד פח, נמוך וידיו רועדות. נקסונו חוזר מלונדון ויעשה פה 3 ימים. דיבר יפנית והשגריר הרגס, אם כי הוא מבין אנגלית.

- אח"צ נסעתי לח"א להשתתף בוועידת הצ.הכ. כגן בית ציוני אמריקה. הגינונים למדו מועידותנו. נוער עם דגלים עלה על הבמה. זקן העדה הדרוזים ועוד ערבים קישטו הבמה יחד עם הרב הרצוג. שזר כדרכו אחר לבוא. ברנשטיין הסביר שעלי להיות עוד מעט במקום אחר ונחן לי לברך לפני התחלת נאום.

מיד נסעתי לירושלים - לארוחה לכבוד המיסמוסיון לאחר פתיחה בח"ס על שם שם קפלן. כמאחיים אוכלים, לאשרנו לא גדל במידה זו מספר הנואמים. נאמו רק תי"ר ד. הורוביץ, סזר, בונח, אחר מהאורחים הזרים ואני.